

7k 84 box a

Den nyeste

Frierbise.

Den fortryllende Kesten og
Frieren.

Og: Vi ta'r det med knusende No.

Eftertryk forbydes.

København.

Bernh. Wennstrøms Bogtrykkeri.

Mel. Bekendt Vals.

Nære søde fortyllende Kesten,
 Barmen bli'r mig saa trang,
 Her jeg sidder og synger paa Kvisten,
 Lyt nu efter min Sang:
 Jeg har elsket dig fra du var lille,
 Baar og Vintrene ud,
 Du min brændende Længsel maa stille,
 Og blive min søde Brud.
 Sig ej Nej, vi skal følges ad
 Hele Livet, da bliver jeg, aa saa glad.
 Søde Kesten, aa bliv min Bib,
 Her paa Kvisten da bliver et Glædens Liv.

Jeg skal bringe dig Kaffe paa Sengen
 Hver en Dag, om du vil,
 Vil du kalde, saa træk blot i Strængen,
 Sig blot Ja og slaa til.
 Dine Tøfler hver Morgen jeg varmer
 Som din lydige Mand.
 Søde Kesten, hvis ej du forbarmer
 Dig, vist jeg ej leve kan.
 Fra min Kvist hører du mig vist,
 Og jeg mener, du bliver dog min tilfidsst,
 I mit Hjerte du Dronning bli'r,
 Du kan saa det paa stemplet og pænt Papir.

Mange Mandfolk er utro, min Due,
 Al, men du kan tro Nej,
 Jeg skal holde mig pænt til min Frue
 Paa vor Egtestands Vej.
 Ja, jeg elsker dig, saa det kan batte,
 Søde Kesten, sig Ja,

ar

Jeg skal købe dig Sjaler og Hatte,
Dg alt, hvad du helst vil ha'.
Mangler Mønt, tar jeg paa Kredit,
Hvad jeg tjener, det bliver naturlig dit.
Søde Resten, aa hør mit Ord,
Albrig skal vi da stilles fra Seng og Bord.

Hør fra Kvisten min Kærligheds Trille,
Kom og gift dig med mig,
Faar vi Barn, skal jeg passe den lille,
Dg saa spille for dig,
For jeg synger saa smukt, kan du høre,
Dg mit Sind er saa godt,
Lad mig sørge for Lysning og søre
Dig saa til mit Hjertes Slot.
Det bli'r Lykke og det bli'r Fæst,
Jeg vil slide for dig som en Bogmandshest.
Sig mig nu, hvordan mener du,
Søde, kære fortryllende Resten nu.

Vi ta'r det med knusende No!

Mel. af Sommer-Revueen.

Liden er fornem, alt er nu Hylteri,
Stilt, Stilette, — maa vi snart være fri!
Faar en Statsraad af Champagne en Gnist,
Dingler han slem, saa er det fornemt, men trist.
Men naar en Mand med bayersk Orlus man ser,
Han skal i Brummen, og ha' Mulkter med mer.
Jeg mener: Ol, Champagne, Brøndum, Hobro,
Det er ens — jeg ta'r det med en knusende No.

Krømmerens første Violin han er bra',
Sværmer i høj Hat og med Damer, af ja!
Linder fra Skuffen jo hver Aften saa smaat,
Hvordan skuld' ellers Manden føre sig flot!

Men naar en fin Kasserer løber sin Vej
Med en Snes tusind for at gaa paa Galej,
Sukker man straks: *Å*, hans Familie er go'
Lyd er Lyd, det ta'r jeg med en knusende *Ro*.

Fint skal det være, men hver Dame saa køn
Kender uartige Historier i Løn,
Men falder der en Gang et tvetydigt Ord,
Daaner hun næsten, af det dydige *Nor*!
Å, hvor hun stammer sig, og hvor det var raat,
Siger hun, mens hun ler indvendig saa smaat,
Rødmer, naar blot hun hører Ordet *Popo*,
Det er *Gøgl* — jeg ta'r det med en knusende *Ro*!

Kommer en Frøken lidt for trib'lig paa Gled,
Flytter hun sporensstreg i Landskshyen ned,
Blegfot og Nervesvaghed, ja og maaste
Tvillinger — det maa bare slet ingen se.
Men naar en fattig Pige bliver forført,
Å ja, hvor stændigt — hun fik Barn, har De hørt!
Det er sgu ens, om man faar en eller to,
Dyden brast — jeg ta'r det med en knusende *Ro*!

Sporbognens Takster er nu helt satte ned,
Maksimumstatst 10 Øre — vi veed Bested,
Paa hele Linien for 10 Øre man kør'
Vi maa for Sporbognskørslen gøre Honnør.
Men naar nu Laurup han er siffig og fin,
Deler han Linierne i to — blot for Grin,
Det bliver 20 Øre, Taksten er go',
Ja og Laurup ta'r den med en knusende *Ro*!

Ser man paa Gaden to Personer, der sla's,
Kommer Betjenten straks og si'r: „Was ist das!“
Offentlig Ret og Bøllelov og Kachot,
Det er nu Skik — saa kan de ha' det saa godt.
Men naar en Løjtnant og en ældre Grosfær
Slaas, saa Grosfær'en faar blaa Djne, med mer,
Si'r jeg: Den Løjtnant slog en morderlig *Klo*,
Slap dog let og tog det med en knusende *Ro*.
